

Återfallsförbrytaren eller (upp)Brott lönar sig!

Bilar har under en massa år varit ett oerhört stort intresse. Vilket som inte är likställt med att ligga oljig i garaget och meka för att det är kul. Nä, köra och njuta av dem är min melodi.

Precis som det också har varit en naturlig del att träffa likasinnade via klubbar eller på annat sätt. Initialt har numera nätet tagit över en stor del via forum mm, som är en värdefull kunskapskälla, både innan ett ev. köp och som träffpunkt.

Åka hoj är någonting som jag inte hade haft en tanke på sen mitten av sjuttiotalet. Utan har väl sett en och annan och kikat beundrande lite halvintresserat. Främst customhojar, typ Harley mm.

Bilintresset har inte riktigt varit som tidigare detta året. Har väl rullat på mest av slentrian, men ingen aha-upplevelse som tidigare. Hade kvar två hobbybilar ända tills i sommar då jag krängde av dem bägge två. En Jaggacabbe V12, a som jag hämtat i Florida. Samt en Bentley Turbo R. När inte ens de kunde få mig att känna det kul så var det bara att inse att intresset för 4-hjulingar definitivt avtagit.

Min närmsta granne hade ibland mullrat på sin tomt och jag blev mer och mer sugen på denna varelse.

En Kawa 1500 Classic. en härlig pjäs som gett tyngd åt bullermattan när han kört iväg. Ett härligt sound. Och faktiskt blev jag ganska abrupt hur sugen som helst på en liknande hoj.

Men, jag bestämde mig för att det skulle bli våren 2009 som allt skulle ordnas. Det hade liksom gått lite väl långt på säsongen och körningen sensommaren samt hösten skulle bli kort. Trodde jag! Intalade mig själv samt vänner att så var det definitivt planerat.

Egentligen visste jag väl bättre då jag alltid är oerhört snabb i mina beslut och har svårt för att vänta.

Började köpa hojtidningar, åkte till MC-butiker mm. Med andra ord var jag redan vingklippt.

Gick igenom blocket varenda dag och bestämde mig för att en Meanstrek var häftigast. Kikade på relativt nya, men så fick jag se en silvergrå och tyckte färgen var helt underbar. Alla ville ju bara ha svarta? Så en dag efter hur många mailförfrågningar som helst över hela landet så fanns annonsen framför näsan på mig. I Göteborg dessutom. En -03 uttagen 05 och som knappt gått 200 mil.

Sicken lækkerbit. Sagt och gjort, jag som inte suttit på en hoj ganska länge måste ju ha med mig någon som kunde provköra och kika på härligheten. Fick ringa med gode vän Hans som bara året innan gjort sig hojlös efter en herrans massa år bakom styret på olika custom och touringmaskiner. Dessutom har han ett hästsläp som vi tog med för att kunna få hem den om allt stämde.

Men... innan jag åkte och kikade så besökte jag Handelsboden i Gbg och köpte det mesta jag tyckte behövdes. Sen iväg igen. Där stod jag som en liten pojke hos säljaren som vevat upp garageporten där Kawan glänste. I detta läget hade säljaren utan vidare kunnat säga att priset gått upp 10-20 papp utan att jag hade reagerat. Stum är bara förnamnet, vilket inte direkt är mitt signum.

Kompisen startade upp och drog iväg för en provtur. Ljudet var underbart. Inte för att jag då fattade detta med raka rör eller allt annat som säljaren visade innan. Men vilket sound. Där kan både turbomatade V8, or eller V12, or slänga sig i väggen. Synen min kompis hade i blicken när han återvände gjorde att jag vände mig till säljaren och sa -Den tar jag, innan polaren hade fått av sig hjälmen helt.

Jaha, affären avklarad, -då skall väl vi ta och få in den i hästsläpet, sa jag.

Men...men... varför då? Den kan jag köra hem, sa polaren helt salig. Och så blev det. 11 mil norrut mot Munkedal, där jag låg bakom med bil och släp. Ibland såg jag hojen, för att i nästa stund bara försvinna igen.

Kul var det, även om jag satt bakom ratten.

Efter urlastning mm kvällstid så körde vi in pärlan i garaget.

Nu var det dags. Lördag morgon, solen sken och vädret var helt enkelt kanon.

På med kläder, hjälm, handskar å stövlar. Ut med hojen ur garaget och starta motorn. Snacka om kung i baren.

Mina husdjur i form av tre katter som nyfiket undrat vad som flugit i husse fick sig sin livs över-

raskning. Tre streck som försvann i riktning mot hemmets lugna vrå. :-)

Bestämde mig för att första turen skulle gå på kurviga asfalterade småvägar upp emot Hedekas.

Otroligt fint landskap som verkligen inbjuder till en skön morgontur.

Konstigt nog så kändes det inte ett dugg nervöst eller konstigt. Gick hur fint som helst.

Min gode vän Hans över Uddevallbron på väg till Munkedal med min nyköpta hoj.

Började med att göra en massa bromsprover från högre och högre hastighet när jag var själv på vägen, vilket var fallet under den mesta tiden. Kändes helt ok. Hojen betedde sig mycket sansat och snällt. upplevelsen var mycket härlig och efter ett par timmar hemkommen så kunde jag konstatera att detta var helt rätt. En otroligt härlig känsla att åka igenom ett grönskande landskap och njuta i fulla drag. Att åka nedcabbat med bil är rena skämtet i jämförelse. Detta är det ultimata.

Att gå med VRS kändes helt rätt. Har åkt en officiell tur i Bohuslän med gänget vilket var trevligt. Fick väl inte talat med så många men det spelar ingen roll, bara att få åka med var roligt.

Hann köra drygt 200 hundra mil sen slutet av augusti, då min vän Hans var tvungen att på nytt köpa sig en hoj. :-) Mitt fel säger både han och hans fru. Vi har åkt på många härliga turer tillsammans och den uppe i Norge var mycket trevlig.

Vad som slagit mig är hur lätt det är att få kontakt med andra motorcykelåkare och intresserade.

Överallt har de plötsligt poppat upp.

T.o.m. sotaren sam var här sist tjötade hoj med mig.

Har gått med i den lokala MC-klubben i Munkedal också som har tisdagsåkningar den ljusa säsongen.

Nog för att jag brukar gå in för mina intressen, men detta är det roligaste jag gjort på hur länge som helst. Frågan som nu ställs är vad jag väntat på i alla år??? Borde rimligen kommit ihåg hur kul det var i begynnelsen när körningarna var vilda och spännande. Hade väl förträngt detta på något vis :-)

Forumet, ja... Är väl i stort sett inne varje dag och kikar. Har fått ofantligt många flabbisar där. Härliga historier och berättelser. Kanske vågar man sig på att åka till någon stor träff 2009. Fan vet.

Har bokat upp Norgeturen med PålleP upp till Flåm en vecka. Ser fram emot detta. Otroligt vackert i Norge längs med fjordarna. Är dessutom fotofantast så det lär bli mycket den turen.

Har bestämt mig för att inte åka till MC-mässan, då jag säkerligen skulle få syn på något tvåhjuligt som tilltalar mig. Har lovat min fru att vara nöjd ett tag nu, ett tag alltså.....

mvh Tomas Gillberg Munkedal